

[Udenrigsministeren.]

af niveaueet for de vestlige landes tal i almindelighed og altså endnu langt længere nede under de danske og nordiske tal. Jeg husker ikke, om det var noget med 0,13 eller 0,15 pct. eller deromkring, men det var altså tal, der lå lavt i forhold til de vestlige tal. Jeg kan selvfølgelig skaffe hr. Stetter dem helt præcist, og det skal jeg gøre, men det var tal, der lå meget væsentligt under de vestlige tal, det kan jeg uden videre bekræfte.

Ordføreren for forespørgerne (*Honoré*)
(KrF):

Til hr. Steen Folkes dagsorden skal jeg sige, at den jo vil indføre nogle strenge politiske kriterier for udviklingsbistand, som vi ikke mener at kunne tilslutte os, idet vi mener, at hovedideen må være, at man støtter befolkningen og ikke styret. Selvfølgelig er der en forbindelse imellem de to ting, men alligevel bør man og kan man til en vis grad skelne mellem dem. Hvis vi fulgte hr. Steen Folkes tanke med denne dagsorden, skulle vi kun støtte lande med progressivt, det vil formodentlig sige en eller anden form for socialistisk styre, måske ikke engang alle, der kalder sig socialistiske, men derigenem ville vi svinge befolkningerne i en række andre lande.

De andre elementer i hr. Steen Folkes dagsorden er udtryk for, hvad jeg vil betegne som en erhvervsfjendtlig indstilling, og jeg kan ikke støtte dagsordenen.

Hvis jeg lige må tillade mig at vende tilbage til et af emnerne for mit indlæg, nemlig hvorledes man kan bruge de kirkelige organer til en form for udviklingsarbejde, så vil jeg nævne noget, der er blevet mig fortalt. Det drejer sig om et hospital i Burundi, der drives af Det danske Baptistsamfund. Ifølge oplysninger, jeg har fået, skulle en dansk læge for nogle år siden have ytret ønske om at aftjene sin værnepligt med 2 års u-landsindsats ved dette dansk drevne hospital i Burundi. Vedkommende talte fransk og kirundi, dvs. det pågældende lands sprog. Denne læges ansøgning skulle, efter hvad jeg har fået fortalt, være blevet afslået i Mellemløst Samvirke med den begrundelse, at Burundi ikke er et præferenceland. Der skal efter sigende have været flere ansøgninger af lignende art. Det forekommer mig at være en noget usmidig form for ad-

ministrering. Burde man dog ikke tage imod et sådant tilbud fra en enkeltperson om at hjælpe et land, der i Verdensbankens statistik figurerer som det tredjefattigste land i verden? At afslå det med den begrundelse, at der ikke er tale om et præferenceland, det forekommer mig at være utilstrækkeligt. Hertil kommer, at ansøgeren — stadig efter de oplysninger, jeg har fået — ikke blot fagligt, men også sprogligt havde særdeles gode forudsætninger for at gøre en indsats i et ludfattigt land i verden, selv om det var gennem en privat organisation, her en kirkelig hjælpeorganisation.

Med dette vil jeg bare gøre opmærksom på et problem og spørge, om det ikke kan være muligt at være lidt mere smidig over for de lande, der er tale om, og så måske at have en lidt mere åben indstilling over for de private organisationer, der arbejder og efter min opfattelse arbejder udmærket i de lande, som vi ønsker eller burde ønske at hjælpe.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for de venlige svar, han gav mig, og sige, at jeg naturligvis i mine betragtninger over u-landenes økonomiske situation tænkte på deres gennemsnitlige stilling. Jeg er enig i, at gældslettelserne eller gældsslettelserne naturligvis først og fremmest bør komme de fattigste til gode, og at man i øvrigt må afveje situationen fra land til land, men deri adskiller jeg mig jo ikke meget fra udenrigsministeren. Det glæder mig selvfølgelig kun, og det kommer heller ikke helt bag på mig.

Jeg er klar over, at man er startet med den diplomatiske forbindelse til Mozambique og Angola ved sideakkrediteringer, men jeg tror, at det er meget dårlig økonomi ikke at få gennemført en direkte akkreditering i begge lande. Jeg tror, det er dårlig økonomi for begge parter, for udviklingslandene og for Danmark. Jeg erkender, at de økonomiske problemer i vores eget land er med til at uddybe disse økonomiske følger, og det kan vi jo så kun ærgre os over på nuværende tidspunkt.

Jeg er også taknemlig for svaret om anvendelsen af EF-midlerne. Der er ingen principiel forskel mellem udenrigsministerens og mit synspunkt. Mest henrykt er jeg naturligvis for udenrigsministerens klare afvis-